Lietas Nr. 142248912
Lietas arhīva Nr. 1-0031-14/10

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA

RĪGAS TIESU NAMS

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2014. gada 17. janvārī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnese Ieva Dambe,

piedaloties iestādes – Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes – pārstāvei /pers. A/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. D/ (/personas kods/) sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2012. gada 17. februāra lēmumu Nr. 587 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PA 873055).

Aprakstošā daļa

[1] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – Iestāde) Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 9. rotas jaunākais inspektors /pers. B/ 2011. gada 29. novembrī sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PA 873055 (turpmāk – Protokols). Protokolā konstatēts, ka 2011. gada 29. novembrī plkst. 07.56 Rīgā, transportlīdzekļa vadītājs /pers. D/ (turpmāk arī – sūdzības iesniedzējs) agresīvi vadīja transportlīdzekli Opel ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ (turpmāk – transportlīdzeklis Opel) pa Jūrmalas gatvi no Dzirciema ielas puses Slokas ielas virzienā, kas izpaudās kā sastrēgumā esošu, kolonnā braucošu transportlīdzekļu apbraukšana pa kreiso joslu, neizpildot ceļa zīmes Nr. 512 prasības, nogriezās pa labi uz Slokas ielu, neieņemot uz brauktuves attiecīgo malējo stāvokli, un turpināja kustību taisnā virzienā pa tramvaja sliežu ceļa klātni, kura ir apzīmēta ar ceļa zīmi Nr. 505, tādējādi ignorējot pārējo satiksmes dalībnieku intereses. Pārkāpums fiksēts ar videoierakstu.

Ar Iestādes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas galvenā inspektora /pers. C/ 2012. gada 2. janvāra lēmumu Nr. 050/PA 873055 (turpmāk – Sākotnējais lēmums) sūdzības iesniedzējs saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) $149.^4$ panta trīspadsmitās daļas 2. punktu, $149.^6$ panta piekto daļu, $149.^7$ panta sesto daļu un $149.^4$ panta četrpadsmito daļu un sūdzības iesniedzējam uzlikts naudas sods Ls 70 (99,60 *euro*) apmērā.

Nepiekrītot Sākotnējajam lēmumam, sūdzības iesniedzējs to apstrīdēja Iestādē.

[2] Izskatot /pers. D/ sūdzību par Sākotnējo lēmumu, ar Iestādes 2012. gada 17. februāra lēmumu Nr. 587 (turpmāk – Pārsūdzētais lēmums), Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts un sūdzība noraidīta.

Pārsūdzētais lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Ar Protokolu sūdzības iesniedzējs iepazinās un parakstīja to, nekādus paskaidrojumus vai iebildumus pārkāpuma konstatēšanas vietā nesniedza. Bija iepazīstināts ar lietas izskatīšanas vietu, laiku un kārtību.

[2.2] A. Paulovičs dienesta ziņojumā norāda, ka transportlīdzeklis Opel līdz apturēšanas brīdim atradās policijas darbinieku redzeslokā.

[2.3] Lai iestātos LAPK 149.^{4} panta trīspadsmitās daļas, 149.^{4} panta četrpadsmitās daļas, 149.^{6} panta piektās daļas un 149.^{7} panta sestās daļas sankcijā paredzētā atbildība, nepieciešams konstatēt, ka transportlīdzeklis atradies kustībā, apbraucis sastrēgumā esošus kolonnā braucošus transportlīdzekļus, apbraukšana notikusi pa joslu, kas paredzēta kreisā pagrieziena veikšanai, krustojumā veikts labais pagrieziens, pārkāpjot ceļa zīmi, kā arī neieņemts attiecīgais stāvoklis uz brauktuves un braukts pa joslu, kas paredzēta sabiedriskajam transportam, tādā veidā ignorējot pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses.

No lietas materiāliem, policijas darbinieka liecības, kā arī no videoieraksta izriet, ka sūdzības iesniedzēja transportlīdzekļa Opel vadīšana konkrētajā gadījumā ir atzīstama par agresīvu. Lai gan policijas darbinieku liecības nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Nav neviena pierādījuma, kas norādītu uz to, ka policijas darbinieki būtu neobjektīvi vai nekompetenti sūdzības iesniedzēja administratīvā pārkāpuma konstatēšanā.

[2.4] Agresīva braukšana ir transportlīdzekļa vadīšana tādā veidā, ka tiek izdarīti ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumi un radīti traucējumi vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai un ignorētas pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses. Līdz ar to sastrēgumā esošu, kolonnā braucošu transportlīdzekļu apbraukšana pa blakus joslu un nogriešanās, neieņemot attiecīgo malējo stāvokli, braukšana pa joslu, kas paredzēta sabiedriskajam transportam, neievērojot ceļa zīmes prasības, ir interpretējama kā agresīva braukšana. Ar šādu braukšanu netiek veicināta saprašanās starp transportlīdzekļu vadītājiem.

Ja persona pārkāpj Ministru kabineta 2004. gada 29. jūnija noteikumus Nr. 571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi), tad ir pamats uzskatīt, ka minētā persona savas intereses nokļūt galamērķī nostāda augstāk par citu satiksmes dalībnieku interesēm. Attiecīgi rodas pretruna ar ceļu satiksmes dalībnieku vienlīdzības principu.

[2.5] Ir konstatējams atbildību pastiprinošs apstāklis – sūdzības iesniedzējs gada laikā ir vienu reizi saukts pie administratīvās atbildības par pārkāpumiem ceļu satiksmē. Līdz ar to piemērotais naudas sods sūdzības iesniedzējam ir samērīgs.

[3] Nepiekrītot Pārsūdzētajam lēmumam, sūdzības iesniedzējs vērsās Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot to atcelt. Sūdzībā norādīts, ka sūdzības iesniedzējs atzīst, ka veicis Protokolā norādītos pārkāpumus, bet nepiekrīt, ka to veikšana ir atzīstama par agresīvu braukšanu.

[4] Iestāde Administratīvajā rajona tiesā iesniegtajā paskaidrojumā sūdzību neatzīst un uzskata to par noraidāmu, pamatojoties uz Pārsūdzētajā lēmumā minētajiem argumentiem.

[5] Sūdzības iesniedzējs uz tiesas sēdi neieradās, par šādas rīcības iemesliem tiesu neinformējot un nelūdzot lietas izskatīšanu atlikt. Tiesa, novērtējusi lietas materiālus un iepazinusies ar sūdzībā ietvertajiem argumentiem, nekonstatēja LAPK 289.^{11} panta pirmajā daļā noteiktos priekšnosacījumus lietas izskatīšanas atlikšanai un atzina, ka lietu ir iespējams izskatīt bez sūdzības iesniedzēja klātbūtnes.

[6] Tiesas sēdē Iestādes pārstāve sūdzību neatzina uz Pārsūdzētajā lēmumā un paskaidrojumā tiesai norādīto argumentu pamata. Papildus paskaidroja, ka sūdzības iesniedzējs nenoliedz pārkāpuma faktu. Ir pierādīts, ka darba dienas agrajā rīta stundā bija ļoti intensīva satiksme. Iestādes darbinieki tiek norīkoti dežūrai šajā vietā, jo tajā regulāri notiek agresīva braukšana. Transportlīdzekļu vadītāji ignorē citu ceļu satiksmes dalībnieku intereses. Turklāt sūdzības iesniedzējs vienu reizi jau ir saukts pie administratīvās atbildības par ceļa zīmes neievērošanu. Šī iemesla dēļ tika piemērots sods Ls 70 (99,60 *euro*) apmērā. Konkrētajā sankcijā šis nav bargākais sods. Minimālais sods netika piemērots, jo Iestāde vērtēja atbildību pastiprinošos apstākļus.

Motīvu daļa

[7] Uzklausījusi tiesas sēdē Iestādes pārstāves paskaidrojumus, pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus un izvērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, tiesa atzīst, ka sūdzība daļā ir noraidāma, bet pārējā daļā Pārsūdzētais lēmums ir atceļams un administratīvā pārkāpuma lieta izbeidzama.

[8] Lietā ir izšķirams jautājums, vai sūdzības iesniedzējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 149.^{4} panta trīspadsmitās daļas 2. punktā, 149.^{4} panta četrpadsmitajā daļā, 149.^{6} panta piektajā daļā un 149.^{7} panta sestajā daļā minētajiem administratīvajiem pārkāpumiem.

LAPK 149.^{4} panta trīspadsmitās daļas 2. punkts (šeit un turpmāk – administratīvā pārkāpuma izdarīšanas brīdī) paredzēja par agresīvu braukšanu, kas izpaudusies kā transportlīdzekļa vadīšana tādā veidā, ka tiek izdarīts ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums un radīti traucējumi vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai vai tiek ignorētas pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses (vairākkārtēja braukšanas joslu maiņa apsteidzot, vairāku sastrēgumā esošu vai kolonnā braucošu transportlīdzekļu apdzīšana pa pretējā virziena joslu vai apbraukšana pa sabiedriskā transporta joslu, ceļa nomali, ietvi, gājēju ceļu, velosipēdu ceļu vai citām vietām, kas nav

paredzētas transportlīdzekļu braukšanai, u. tml.), uzlikt naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz divsimt latiem.

LAPK 149.^{4} panta četrpadsmitā daļa (šeit un turpmāk – administratīvā pārkāpuma izdarīšanas brīdī) paredzēja par citu šajā kodeksā neminētu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu izteikt brīdinājumu vai uzlikt naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam piecu latu apmērā.

LAPK 149.^{6} panta piektā daļa (šeit un turpmāk – administratīvā pārkāpuma izdarīšanas brīdī) paredzēja par noteiktā stāvokļa uz brauktuves vai tramvaja sliedēm neieņemšanu pirms nogriešanās vai apgriešanās braukšanai pretējā virzienā uzlikt naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no desmit līdz trīsdesmit latiem.

LAPK 149.^{7} panta sestā daļa (šeit un turpmāk – administratīvā pārkāpuma izdarīšanas brīdī) paredzēja par braukšanu pa joslu, kas paredzēta pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem, uzlikt naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā.

[9] Lietā nav strīda par Protokolā norādītajiem faktiskajiem apstākļiem (*lietas 3. un 16. lapa*). Lietā ir strīds, vai sūdzības iesniedzēja izdarītie pārkāpumi ir kvalificējami kā agresīva braukšana.

[10] LAPK 272. pants nosaka, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

[11] Pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus un novērtējusi Pārsūdzētajā lēmumā ietvertos argumentus, tiesa atzīst, ka Pārsūdzētajā lēmumā ietvertais pamatojums attiecībā uz sūdzības iesniedzēja izdarīto LAPK 149.^{4} panta trīspadsmitās daļas 2. punktā norādīto pārkāpumu (agresīva braukšana) ir pareizs un pilnībā pietiekams.

No lietas materiālos esošā videoieraksta (*lietas 21. lapa*) skaidri un nepārprotami redzams, ka transportlīdzeklis Opel veica labo pagriezienu no joslas, kas paredzēta kreisā pagrieziena izdarīšanai, un turpināja kustību pa joslu, kas paredzēta pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem, tādējādi apbraucot vairākus sastrēgumā esošus un kolonnā braucošus transportlīdzekļus. Tiesai nav pamata apšaubīt minētā videoieraksta saturu, to neapšauba arī sūdzības iesniedzējs. Vienlaikus tiesa uzskata, ka sūdzības iesniedzēja izdarīto administratīvo pārkāpumu – agresīvo braukšanu – lestāde ir pierādījusi.

LAPK 289.^{13} panta trešā daļa noteic – ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Ņemot vērā minēto, tiesa pievienojas lestādes motivācijai par sūdzības iesniedzēja izdarīto LAPK 149.^{4} panta trīspadsmitās daļas 2. punktā norādīto pārkāpumu (agresīva braukšana) un izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda.

[12] Papildus attiecībā uz sūdzībā tiesai norādīto, ka sūdzības iesniedzēja izdarītie administratīvie pārkāpumi nav kvalificējami kā agresīva braukšana, tiesa norāda turpmāk minēto.

No LAPK 149.^{4} panta trīspadsmitās daļas 2. punkta izriet, ka pārkāpuma objektīvo pusi veido Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums un pārējo transportlīdzekļu vadītāju interešu ignorēšana. Kā jau minēts, lietā nav strīda par Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu. Bet attiecībā uz otru kvalificējošo elementu papildus jau lestādes norādītajam skaidrojumam Pārsūdzētajā lēmumā (*lietas 8. lapa*) norādāms, ka atbilstoši LAPK 149.^{4} panta trīspadsmitās daļas 2. punktā norādītajam pārējo transportlīdzekļu vadītāju interešu ignorēšana var izpausties tieši vairāku sastrēgumā esošu vai kolonnā braucošu transportlīdzekļu apbraukšanā pa sabiedriskā transporta joslu. Tā kā sūdzības iesniedzējs nav apšaubījis to, ka viņš apbraucis sastrēgumā esošos un kolonnā braucošos transportlīdzekļus pa sabiedriskā transporta joslu, un minētais konstatējams arī no lietā esošā videoieraksta, nav pamatota sūdzības iesniedzēja iebilde par pārkāpuma kvalificēšanu kā agresīvu braukšanu.

Tiesa norāda, ka sūdzības iesniedzējs, veicot labo pagriezienu no joslas, kas paredzēta tikai kreisā pagrieziena veikšanai, un turpinot ceļu pa sabiedriskā transporta joslu, kur citiem transportlīdzekļiem aizliegta braukšana, rada haosu uz ceļa, netaisnīgu situāciju un spriedzi pārējo transportlīdzekļu vadītājiem, kuri arī iecerējuši braukt tajā pašā virzienā kā sūdzības iesniedzējs, bet kuri krustojumā nogriežas pa labi no pareizās – labās – joslas un uz tālāko braukšanu gaida rindas kārtībā kopā ar visiem citiem transportlīdzekļu vadītājiem, kuri iecerējuši braukt taisnā virzienā uz priekšu. Tāpat sūdzības iesniedzējs ar savu rīcību var traucēt sabiedriskā transporta kustībai, kā arī citiem transportlīdzekļu vadītājiem nākamajā krustojumā pareizi un bez traucējuma veikt kreiso pagriezienu.

[13] No lietas materiāliem secināms, ka sūdzības iesniedzējs pie administratīvās atbildības saukts ne tikai par agresīvu braukšanu, bet arī par noteiktā stāvokļa uz brauktuves neieņemšanu pirms nogriešanās, par braukšanu pa joslu, kas paredzēta pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem, kā arī par citu LAPK neminētu Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu (Protokolā nav precizēts pārkāpums, bet Pārsūdzētajā lēmumā LAPK 149.^{4} panta četrpadsmitā daļa norādīta pie pārējiem pārkāpumiem, kas ņemti vērā, vērtējot agresīvo braukšanu).

LAPK 149.^{4} panta trīspadsmitā daļa, kas paredz administratīvo atbildību par agresīvu braukšanu, pati par sevi jau ietver virkni Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu, kuri veido agresīvās braukšanas pārkāpuma sastāvu. Konkrētajā gadījumā sūdzības iesniedzēja agresīvā braukšana jau ietver noteiktā stāvokļa uz brauktuves neieņemšanu pirms nogriešanās un braukšanu pa joslu, kas paredzēta pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem, kā arī citus pārkāpumus, kas norādīti Protokolā un Pārsūdzētajā lēmumā saistībā ar sūdzības iesniedzēja veikto manevru.

Augstākā tiesa ir atzinusi, ka atbilstoši *ne bis in idem* principam nav pieļaujams personai par vienu un to pašu pārkāpumu noteikt sodu vairākas reizes. Augstākā tiesa atzinusi, ka princips *ne bis in idem* administratīvo pārkāpumu lietās tiek pārkāpts gadījumā, ja personai par vienu un to pašu pārkāpumu ir spēkā divi administratīvie sodi (*sk. Augstākās tiesas 2008. gada 14. aprīļa spriedumu lietā Nr. SKA-29/2008*).

Tā kā tiesa atzina par pamatotu sūdzības iesniedzēja saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{4} panta trīspadsmitās daļas 2. punkta, saucot viņu pie administratīvās atbildības atsevišķi arī par noteiktā stāvokļa uz brauktuves neieņemšanu pirms nogriešanās, par braukšanu pa joslu, kas paredzēta pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem, un citiem pārkāpumiem saistībā ar sūdzības iesniedzēja veikto manevru, sūdzības iesniedzējs nepamatoti tiek saukts pie administratīvās atbildības par vienu pārkāpumu vairākas reizes.

LAPK 239. panta 8. punktā noteikts, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja par to pašu faktu attiecībā uz personu, kuru sauc pie administratīvās atbildības, jau ir kompetentas institūcijas (amatpersonas) lēmums par administratīvā soda uzlikšanu.

Tādējādi Pārsūdzētais lēmums daļā par sūdzības iesniedzēja saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{4} panta četrpadsmitās daļas, LAPK 149.^{6} panta piektās daļas un LAPK 149.^{7} panta sestās daļas atceļams un lieta šajā daļā izbeidzama, jo sūdzības iesniedzējs par šajos pantos norādītajiem pārkāpumiem jau tiek sodīts saskaņā ar LAPK 149.^{4} panta trīspadsmito daļu (*sk. sal. Administratīvās apgabaltiesas 2010. gada 20. decembra sprieduma lietā Nr. A42507008 [13] punktu un Rīgas apgabaltiesas 2013. gada 11. marta spriedumu lietā Nr. 128052912*).

[14] Atbilstoši LAPK 22. pantā norādītajam administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cieņšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus. Saskaņā ar LAPK 32. panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar LAPK un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Tiesa norāda, ka apstāklis, ka Pārsūdzētais lēmums daļā tiek atcelts, neietekmē Pārsūdzētajā lēmumā noteikto sodu, jo sods par vairākiem administratīvajiem pārkāpumiem saskaņā ar LAPK 35. panta otro daļu tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu. Konkrētajā gadījumā tas ir par agresīvu braukšanu.

Tiesa konstatē, ka LAPK 149.^{4} panta trīspadsmitās daļas sankcija transportlīdzekļa vadītājam paredzēja piemērot sodu no Ls 50 (71,14 *euro*) līdz Ls 200 (284,57 *euro*).

Sūdzības iesniedzējam uzlikts naudas sods Ls 70 (99,60 *euro*) apmērā, Protokolā un arī Pārsūdzētajā lēmumā norādot uz atkārtotu saukšanu pie administratīvās atbildības par pārkāpumiem ceļu satiksmē gada laikā, kas atbilstoši LAPK 34. panta pirmās daļas 2. punktam pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Tā kā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietā bija intensīva satiksme, izdarītais pārkāpums nav atbilstoši LAPK 21. pantam atzīstams par maznozīmīgu. Tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzējam uzliktais naudas sods Ls 70 (99,60 *euro*) apmērā, kas ir tuvu minimālajam par izdarīto administratīvo pārkāpumu iespējamajam sodam, sūdzības iesniedzējam ir piemērots normatīvā akta, kas paredz atbildību par administratīvo pārkāpumu, ietvaros saskaņā ar LAPK 32. panta pirmajā daļā noteikto.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas 1. un 2. punktu, 289.^{13} panta trešo un sesto daļu, 289.^{17} panta pirmo daļu, 289.^{18} panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2012. gada 17. februāra lēmumu Nr. 587 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PA 873055) daļā par /pers. D/ saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{4} panta trīspadsmitās daļas 2. punktā norādītā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, bet /pers. D/ **sūdzību šajā daļā noraidīt**.

Atcelt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2012. gada 17. februāra lēmumu Nr. 587 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PA 873055) daļā par /pers. D/ saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $149.^4$ panta četrpadsmitajā daļā, $149.^6$ panta piektajā daļā un $149.^7$ panta sestajā daļā norādīto administratīvo pārkāpumu izdarīšanu un **šajā daļā izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu**.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese I.Dambe